

Salcia pe malul serii

Bragagiu

Stele scapără prin unde
Delicate de pe ape,
Înălțimea lor pătrunde
Cu tăcere să se-adape.

Totuși din frânturi de raze
Răsar, apei înflorire,
Pașii mlădioși de fraze
Aspirând înspre iubire.

Șoptesc moile cuvinte
Salciei ceva în pleată
Fără țel și fără minte
Gingășia că le-mbată.

Pe când ea-n oftări timide
Inima în valuri varsă
Ușa serii de-a deschide
Fremătândă ca mireasă.

Se aude-un vânt de vară
Din imagini petrecute,
Iară tihna împresoară
Toate basmele tăcute.

Care înfloresc în Lună
Înviind porniri cu stele,
Toți și toate-s împreună
Fără umbrele de rele.

Potolirea ninge-n noapte
Tinzând liniștea completă
Și tot cad în plete șoapte
Cerul care le repetă.

Iar din legănări de aștri
De pe-oglinzi catifelate
Clipele din ani albaștri
Zboară în imensitate.
Victor Bragagiu
victorbragagiu.blogspot.com